

Nazwa dokumentu:

projekt ustawy o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (UD113) – wnioskodawca Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Lp.	Organ wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Treść uwagi	Propozycja zmian zapisu	Odniesienie do uwagi
1	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	Art. 1 pkt 2 lit. b ustawy zmieniającej, projektowany art. 6 ust.1zh ustawy zmienianej.	<p>Należy rozważyć zasadność obligatoryjności usuwania materiałów archiwalnych wraz z metadanymi z systemów klasy EZD po ich przekazaniu do właściwego archiwum państwowego.</p> <p>Zgodnie z obecnym brzmieniem projektowanego art. 6 ust.1zh ustawy zmienianej:</p> <p><i>„Po potwierdzeniu przejęcia materiałów archiwalnych, o których mowa w ust. 1s, wraz z ich metadanymi przez dyrektora właściwego archiwum państwowego, organ lub jednostka organizacyjna usuwa je z systemu, o którym mowa w ust. 1a, w sposób właściwy dla danej technologii zapisu”.</i></p> <p>Proponuje się ponowne rozważenie konieczności usuwania materiałów archiwalnych z systemu EZD jednostki przekazującej.</p> <p>Zasadnym wydaje się, aby pozostawić możliwość przetwarzania danych w systemie EZD jednostki przekazującej np. alternatywnie za zgodą dyrektora właściwego archiwum na uzgodniony czas. W ocenie MSWiA mogą wystąpić sytuacje, które będą uzasadniać potrzebę posiadania kopii przekazanych materiałów archiwalnych (przechowywanej w systemie EZD), samo zaś przetwarzanie danych będzie odbywać się w interesie publicznym.</p>		<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wprowadzenie obligatoryjności usuwania materiałów archiwalnych wraz z metadanymi z systemów klasy EZD po ich przekazaniu do właściwego archiwum państwowego, które wynika z projektowanego art. 6 ust.1zh ustawy zmienianej wynika z konieczności zapewnienia bezpieczeństwa i integralności materiałów archiwalnych przejętych przez właściwe archiwum państwowe. Po przejęciu tej dokumentacji to archiwum państwowe zgodnie z przepisami ustawy archiwalnej staje się ich prawnym właścicielem i odpowiada za jej zabezpieczenie w przypadku udostępniania na potrzeby dowodowe osobom zainteresowanym. Kolejną kwestią uniemożliwiającą pozostawienie możliwości przetwarzania danych w systemie EZD jednostki przekazującej są przepisy dotyczące ochrony danych osobowych, które mogą znajdować się w przekazywanej dokumentacji. Zgodnie z wspomnianymi przepisami jednostka traci podstawę prawną przetwarzania danych osobowych zawartych w dokumentacji, w momencie przejęcia jej przez właściwe archiwum państwowe.</p>
2	Minister Finansów i	Art. 6 ust. 1a pkt 17	Przepis odwołuje się do RODO, jednak brak jest doprecyzowania minimalnych wymagań w	Uzupełnić przepis o wskazanie, że system powinien zapewniać co najmniej	Uwaga nieuwzględniona

	Gospodarki		zakresie bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych.	szyfrowanie danych w transzycie i w spoczynku, stosowanie uwierzytelniania wieloskładnikowego, bezpieczne zarządzanie kluczami, prowadzenie niezmiennych dzienników zdarzeń oraz okresowe testowanie zabezpieczeń.	Przepis o którym mowa w art. 6 ust. 1a pkt 17, w zakresie sposobu ochrony danych osobowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, odwołuje się do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str.2) dalej jako: RODO, które w tym przypadku powinny być traktowane jako przepisy szczegółowe.
3	Minister Finansów i Gospodarki	Art. 6 – po ust. 1a	Brak obowiązku przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych (DPIA) przy wdrażaniu lub istotnej modyfikacji	Dodać ustęp: „Wdrożenie lub istotna modyfikacja systemów, o których mowa w ust. 1a, wymaga przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych, o której mowaw art. 35 RODO, oraz – w przypadku wysokiego ryzyka – konsultacji z organem nadzorczym.”.	Uwaga nieuwzględniona Konieczność przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych (DPIA) przy wdrażaniu lub istotnej modyfikacji systemu teleinformatycznego wynika z regulacji zawartych w RODO, które w tym przypadku powinny być traktowane jako przepisy szczegółowe.
4	Minister Finansów i Gospodarki	Art. 6 ust. 1a–1e	Projekt nie określa jednoznacznie ról i odpowiedzialności administratorów danych oraz podmiotów przetwarzających w relacjach jednostka–archiwum.	Dodać przepis doprecyzowujący, że jednostka wytwarzająca dokumentację jest administratorem danych do czasu przekazania materiałów archiwalnych, po czym administratorem staje się właściwe archiwum państwowe; w okresie przekazywania określić zasady współadministrowania lub powierzenia.	Uwaga nieuwzględniona Wspomniane kwestie wynikają z regulacji zawartych w RODO, które w tym przypadku powinny być traktowane jako przepisy szczegółowe.
5	Minister Finansów i Gospodarki	Art. 5 ust. 2a i art. 6 ust. 1c	Metadane mogą zawierać dane osobowe, jednak brak jest zasad dotyczących ich minimalizacji oraz zakresu obowiązkowego i fakultatywnego.	Uzupełnić delegację ustawową, wskazując, że rozporządzenie określi również zakres obowiązkowych metadanych oraz zasady ich ograniczania do niezbędnego	Uwaga nieuwzględniona Rozporządzenie o którym mowa w art. 5 ust. 2a projektowanej ustawy

				minimum, zgodnie z zasadą „privacy by default”.	określać będzie tylko niezbędne elementy struktury dokumentów elektronicznych, natomiast jakiego rodzaju informacje znajdują się w tych metadanych wynika z właściwych przepisów regulujących sposób wykonywania zadań w wyniku których w systemie teleinformatycznym gromadzona jest dokumentacja, która może zawierać dane osobowe.
6	Minister Finansów i Gospodarki	Art. 6 ust. 1za oraz ust. 1zh	Projekt nie określa wymogów dotyczących bezpiecznego usuwania danych, w tym kopii zapasowych, oraz zasad szyfrowania i weryfikacji integralności przy przekazywaniu danych do archiwów.	Doprecyzować przepisy, wskazując, że usuwanie danych odbywa się w sposób trwały i uniemożliwiający odzyskanie, również z kopii zapasowych, natomiast przekazywanie danych do archiwów odbywa się z zastosowaniem szyfrowania i kontroli integralności.	Uwaga nieuwzględniona Wspomniany przepis określa, że po potwierdzeniu przejęcia materiałów archiwalnych, wraz z ich metadanymi przez dyrektora właściwego archiwum państwowego, organ lub jednostka organizacyjna usuwa je z systemu, o którym mowa w ust. 1a, w sposób właściwy dla danej technologii zapisu. Nie doprecyzowano tych wymagań właśnie z uwagi na różne rozwiązania technologiczne, które mogą mieć zastosowanie przy kasowaniu takich danych.
7	Minister Finansów i Gospodarki	Art. 39a ust. 3–4	Przepisy dotyczące nadawania odznaki honorowej nie określają zasad przetwarzania danych osobowych (podstawa prawna, zakres publikacji, okres przechowywania).	Uzupełnić przepisy o odniesienie do RODO, wskazując podstawę prawną przetwarzania danych, zakres i cel publikacji, źródła danych oraz okres ich przechowywania; w rozporządzeniu określić wzór klauzuli informacyjnej.	1. Uwaga częściowo uwzględniona. W projektowanym art. 39a dodaje się ust. 4, określający czas przechowywania danych osobowych, w brzmieniu: <i>4. Okres przechowywania danych osób, o których mowa w ust. 3, wynosi 80 lat.</i> Jest to brzmienie wzorowane na art. 7 ust. 4a ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 87, ze zm.), który został dodany –

					<p>w związku z wdrażaniem RODO - przez ustawę z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. U. poz. 730). Przepis dotyczył przetwarzania danych na potrzeby odznaczania medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.</p> <p>2. Pozostałe kwestie, tj. zakres i cel przetwarzania danych osobowych, są już uregulowane w projektowanym art. 39a.</p>
8	Minister Finansów i Gospodarki	Art. 6 ust. 1i–1k	Brak gwarancji, że „inny podpis elektroniczny” stosowany przez służby specjalne zapewnia równoważny poziom bezpieczeństwa i rozliczalności.	Dodać wymóg, aby inny podpis elektroniczny zapewniał równoważny poziom bezpieczeństwa i audytowalności oraz podlegał regularnym audytom bezpieczeństwa.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Przepisy o których mowa w art. 6 ust. 1i-1k zostały wprowadzone na wniosek Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, a więc wprowadzenie zmian w tym zakresie wymaga jego zgody.</p> <p>Należy jednocześnie zauważyć, że zgodnie z wyjaśnieniami otrzymanymi podczas przeprowadzanych konsultacji międzyresortowych w 2024 r. konieczność wprowadzenia do nowelizacji ustawy przepisów umożliwiających posługiwanie się „innym podpisem elektronicznym” zamiast kwalifikowanym podpisem elektronicznym upoważnionego pracownika lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu lub</p>

					<p>jednostki organizacyjnej sporządzającego odwzorowanie cyfrowe, jak również nałożenie na Prezesa Rady Ministrów i Ministra Obrony Narodowej obowiązku wydania rozporządzeń w sprawie tego innego podpisu, wynika ze specyfiki pracy tych organów w ramach której nie powinny być ujawniane dane osób podpisujących dokumenty. Podpisana dokumentacja w ten sposób będzie gromadzona i przetwarzana tylko w tych systemach teleinformatycznych. Należy również zwrócić uwagę na fakt, że wspomniane organy posiadają archiwa wyodrębnione i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa sposób postępowania z materiałami archiwalnymi i dokumentacją niearchiwalną w tych jednostkach jest określany</p>
9	Minister Cyfryzacji	<p>art. 1 pkt 1 w zakresie dotyczącym zmiany art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach</p>	<p>W zakresie dostosowania przepisów wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach do potrzeb dokumentacji prowadzonej w systemie elektronicznego zarządzania dokumentacją, zauważyć należy, że nie wszystkie elementy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach zostały uwzględnione w dodawanym art. 6 ust. 1a-1zh w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, co powoduje, że część materii dotychczas uregulowanej tym rozporządzeniem będzie albo nieuregulowana albo zostanie uregulowana w innym rozporządzeniu. W szczególności dodawany art. 6 ust. 1p w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach wskazuje, że brakowanie dokumentów elektronicznych, o których mowa w</p>	<p>W uzasadnieniu fragmentowi – „W art. 6 ust. 1p projektu ustawy określono sposób brakowania dokumentów elektronicznych, o których mowa w ust. 1c, stanowiących dokumentację niearchiwalną. Wskazano również procedurę brakowania, która została określona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy” proponuje się nadać brzmienie – „W art. 6 ust. 1p projektu ustawy określono sposób brakowania dokumentów elektronicznych, o których mowa w ust. 1c w tym artykule, stanowiących dokumentację niearchiwalną. Wskazano również na procedurę brakowania, określoną w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy. Mając na uwadze, że przepisy tego rozporządzenia</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Zmieniono brzmienie wskazanego fragmentu uzasadnienia, na: „W art. 6 ust. 1p projektu ustawy określono sposób brakowania dokumentów elektronicznych, o których mowa w ust. 1c w tym artykule, stanowiących dokumentację niearchiwalną. Wskazano również na procedurę brakowania, określoną w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy. Mając na uwadze, że przepisy tego rozporządzenia zostały wydane przed uchycieniem przepisów wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy, treść tych przepisów zostanie odpowiednio dostosowana, tak, aby wymagane czynności odnoszące się do</p>

		<p>dodawanym art. 6 ust. 1c w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, stanowiących dokumentację niearchiwalną, odbywa się w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach. Odpowiednio ujęto to w uzasadnieniu, gdzie na str. 7 znajdujemy następujące wyjaśnienia: „W art. 6 ust. 1p projektu ustawy określono sposób brakowania dokumentów elektronicznych, o których mowa w ust. 1c, stanowiących dokumentację niearchiwalną. Wskazano również procedurę brakowania, która została określona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy”.</p> <p>Otóż wydaje się, że we wskazanym rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach procedura brakowania dokumentów elektronicznych nie została określona. W § 6 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 20 października 2015 r. w sprawie klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji, przekazywania materiałów jest mowa o konieczności podania danych o systemie wykonywania czynności kancelaryjnych, w tym wskazania, czy był to system elektronicznego zarządzania dokumentacją. Przepis ten jednak dotyczy przygotowania materiałów archiwalnych do ich przekazania a nie brakowania. Wydaje się, że pozostałe przepisy tego rozporządzenia były przygotowane i wydane przy założeniu, że istnieje rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z dokumentami elektronicznymi. Warto przy tym nadmienić, że część przepisów wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach nie</p>	<p><i>zostały wydane przed uchYLENIEM przepisów wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy, treść tych przepisów zostanie odpowiednio dostosowana, tak, aby wymagane czynności odnoszące się do dokumentacji elektronicznej były określone w sposób nie pozostawiający wątpliwości.”.</i></p>	<p>dokumentacji elektronicznej były określone w sposób nie pozostawiający wątpliwości.”.</p>
--	--	---	--	--

			będzie mogła znaleźć zastosowania dla dokumentacji elektronicznej. Przykładowo dotyczy to przepisu § 5 ust. 2 i załącznika nr 4.		
10	Minister Cyfryzacji	art. 1 pkt 1 w zakresie dotyczącym zmiany art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach	Mając na uwadze, że dotychczas celem przepisu art. 5 ust. 2b ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach było określenie sposobu postępowania z dokumentami elektronicznymi, a po zmianach rozporządzenie wydane na podstawie tego przepisu ma dotyczyć zupełnie innej materii, wydaje się, że przepisowi temu należałoby nadać nowe oznaczenie redakcyjne, tj. powinien to być przepis nowy a nie nowelizacja dotychczasowego.	Oznaczyć przepis jako ust. 2ba i odpowiednio zmienić odniesienia do tego przepisu w projekcie ustawy.	Uwaga uwzględniona. W nowelizowanej ustawie zostanie uchylony ust. 2b w art. 5, a jego projektowana treść otrzyma oznaczenie 2ba (w ramach art. 5).
11	Minister Cyfryzacji	art. 1 pkt 2 lit. b w zakresie dotyczącym dodawanego art. 6 ust. 1h-1k w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach	W odniesieniu do możliwości stosowania „innego podpisu elektronicznego wykorzystywanego w systemach teleinformatycznych służb specjalnych” należy postulować: 1) zapewnienie możliwości posługiwania się nie tylko innym podpisem elektronicznym, ale też inną pieczęcią elektroniczną wykorzystywaną w systemach teleinformatycznych służb specjalnych. Niezrozumiałe jest i niewyjaśnione w uzasadnieniu dlaczego propozycja Ministra Koordynatora Służb Specjalnych ogranicza się wyłącznie do podpisu elektronicznego, wykluczając stosowanie pieczęci elektronicznej. W ten sposób w praktyce przepisy uniemożliwią stosowanie urządzeń automatycznie opatrzujących pieczęciami elektronicznymi odwzorowania cyfrowe dokumentów zgromadzonych w służbach specjalnych; 2) wskazanie w wytycznych do rozporządzeń ustanawiających warunki, jakie musi spełniać inny podpis elektroniczny (lub jeżeli zostanie to zaakceptowane, także pieczęć elektroniczna), aby ten podpis zapewniał takie powiązanie podpisanym dokumentem, że każda późniejsza zmiana danych będzie rozpoznawalna, a osoba składająca mogła używać tych narzędzi z dużą dozą pewności,	Proponuje się przepisom art. 6 ust. 1h-1k nadać następujące brzmienie: <i>„1h. Opatrzanie odwzorowania cyfrowego, o którym mowa w ust. 1f, kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną, o których mowa w ust. 1g pkt 2, lub innym podpisem elektronicznym lub pieczęcią, o których mowa w ust. 1i, stanowi potwierdzenie, że odwzorowanie spełnia warunki określone w ust. 1g pkt 1 i 3. 1i. Opatrzanie odwzorowania cyfrowego dokumentów zgromadzonych w służbach specjalnych, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366), innym podpisem elektronicznym lub pieczęcią elektroniczną wykorzystywaną w systemach teleinformatycznych służb specjalnych, traktuje się na równi z opatrzeniem ich podpisem lub pieczęcią, o których mowa w ust. 1g pkt 2. 1j. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura</i>	Uwaga nieuwzględniona Przepisy o których mowa w art. 6 ust. 1i-1k nowelizowanej ustawy zostały wprowadzone na wniosek Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, a więc wprowadzenie zmian w tym zakresie wymaga jego zgody. Brzmienie wspomnianych przepisów dostosowane jest do specyfiki zadań wykonywanych w tych jednostkach za pomocą wykorzystywanych systemów teleinformatycznych. Z racji konieczności zapewnienia wysokiego bezpieczeństwa przetwarzanej dokumentacji nie jest możliwe zastosowanie rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (odpowiednio dla zaawansowanych podpisów elektronicznych i dla zaawansowanych pieczęci

			<p>pod wyłączną swoją kontrolą. Tego rodzaju wytyczne znajdują się w art. 26 i art. 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (odpowiednio dla zaawansowanych podpisów elektronicznych i dla zaawansowanych pieczęci elektronicznych). Celem podpisów i pieczęci elektronicznych nie jest co do zasady zapewnienie autentyczności podpisywanych nimi danych, ale zabezpieczenie integralności i pochodzenia tych danych. Autentyczność wykonywanych odwzorowań cyfrowych opatrzonych innym podpisem elektronicznym zapewnia odniesienie do dodawanego w art. 6 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach przepisu ust. 1g pkt 2 i co za tym idzie do całego ust. 1g.</p>	<p><i>Antykorupcyjnego, warunki, jakie musi spełniać inny podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna, o których mowa w ust. 1i, z uwzględnieniem wymogu, aby składane podpisy lub pieczęci były powiązane z tworzonym odwzorowaniem cyfrowym dokumentu w taki sposób, że każda późniejsza zmiana danych będzie rozpoznawalna a osoba składająca podpis lub podmiot składający pieczęć będą mogły używać tych narzędzi z dużą dozą pewności, pod wyłączną swoją kontrolą.</i></p> <p><i>1k. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego warunki, jakie musi spełniać inny podpis elektroniczny lub pieczęć elektroniczna, o których mowa w ust. 1i, były powiązane</i></p>	<p>elektronicznych). Należy jednocześnie zauważyć, że zgodnie z wyjaśnieniami otrzymanymi podczas przeprowadzanych konsultacji międzyresortowych w 2024 r. konieczność wprowadzenia do nowelizacji ustawy przepisów umożliwiających posługiwanie się „innym podpisem elektronicznym” zamiast kwalifikowanym podpisem elektronicznym upoważnionego pracownika lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu lub jednostki organizacyjnej sporządzającego odwzorowanie cyfrowe, jak również nałożenie na Prezesa Rady Ministrów i Ministra Obrony Narodowej obowiązku wydania rozporządzeń w sprawie tego innego podpisu, wynika ze specyfiki pracy tych organów w ramach której nie powinny być ujawniane dane osób podpisujących dokumenty. Należy również zwrócić uwagę na fakt, że wspomniane organy posiadają archiwa wyodrębnione i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa sposób postępowania z materiałami archiwalnymi i dokumentacją niearchiwalną w tych jednostkach jest określany przez te organy.</p>
12	Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	Art. 6 ust 1a punkt 13	<p>Punkt powinien zostać uzupełniony o możliwość wygenerowania informacji o zgromadzonych dokumentach w składzie chronologicznym nieodwzorowanych w systemie.</p>	<p>„przygotowuje automatycznie spis dokumentacji niearchiwalnej przeznaczonej do brakowania wraz z ich odpowiednikami zgromadzonymi w składzie chronologicznym lub w składzie informatycznych nośników danych nieodwzorowanych w systemie; Lub dodanie punktu c) umożliwia sporządzenie ewidencji, o której mowa w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Wspomniany przepis należy rozpatrywać w kontekście art. 6 ust 1a pkt 11, który wskazuje że system teleinformatyczny umożliwia również wykonywanie czynności związanych z zarządzaniem dokumentami przechowywanymi w składach chronologicznych i składach</p>

				ust. 1t pkt 5 i 6.	informatycznych nośników danych.
13	Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	Art. 6 ust 1a punkt 13	System powinien umożliwiać oznaczenie dokumentów wybrakowanych.	d) „oznacza dokumenty wybrakowane w sposób umożliwiający ich odróżnienie od dokumentów niewybrakowanych”.	Uwaga nieuwzględniona. System teleinformatyczny powinien umożliwiać oznaczenie dokumentów przeznaczonych do brakowania i tych na które archiwum państwowe wydało zgodę na brakowanie, ten obowiązek zawiera się w przepisie określonym w Art. 6 ust 1a pkt 13, który wskazuje, że system teleinformatyczny umożliwia wykonywanie czynności związanych z brakowaniem dokumentów stanowiących dokumentację niearchiwalną i <u>dokumentuje ten proces.</u>
14	Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	Art. 6 ust 1a punkt 14	System powinien umożliwiać automatyczne wygenerowanie spisu materiałów archiwalnych podlegających przekazaniu do AP.	b) „przygotowuje automatycznie spis materiałów archiwalnych podlegających przekazaniu”.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowane przepisy upraszczają proces przekazywania materiałów archiwalnych do właściwego archiwum państwowego. Zgodnie z ust. 1za materiały archiwalne, o których mowa w ust. 1s, przekazuje się do właściwego archiwum państwowego za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych spełniającym wymagania techniczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2c. W projektowanym procesie nie jest wymagany wniosek ani spis materiałów archiwalnych podlegających przekazaniu. Dane z tych obu dokumentów archiwum państwowe pobierze z metadanych przekazywanych materiałów archiwalnych.
15	Prezes Zakładu	art. 6 ust. 1a	Ze względu na specyfikę oraz ustawowy zakres zadań realizowany w ramach Zakładu nie jest		Uwaga nieuwzględniona

	Ubezpieczeń Społecznych		możliwe wdrożenie jednego systemu EZD (mnogość systemów dedykowanych/dziedzinowych) – w związku z czym jako system elektronicznego zarządzania dokumentacją należałoby rozumieć wszystkie systemy teleinformatyczne funkcjonujące w jednostce, w których gromadzona jest dokumentacja.		Nie jest możliwe uznanie jako systemu elektronicznego zarządzania dokumentacją wszystkich systemów teleinformatycznych funkcjonujących w jednostce, w których gromadzona jest dokumentacja. Natomiast systemy te mogą zostać zintegrowane z właściwym systemem EZD. Systemy które realizują specyficzne zadania w jednostce mogą zostać wyodrębnione jako systemy dziedziczne z obowiązującego systemu zarządzania dokumentacją.
16	Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	art. 6 ust. 1a	brak zapisów określających na jakim etapie dokumentacja odwzorowana cyfrowo będzie oznaczona pieczęcią cyfrową.	proponujemy uszczegółowienie zapisu na jakim etapie odwzorowania dokumentu cyfrowo należy opatrzyć go pieczęcią cyfrową	Uwaga nieuwzględniona Wspomniane kwestie regulują przepisy o których mowa w art. 6 ust 2 ustawy archiwalnej.
17	Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	art. 6 ust. 1n	Dokumenty w postaci innej niż elektroniczna, gromadzone w składzie chronologicznym prowadzonym przez organ lub jednostkę organizacyjną, w których funkcjonuje system, o którym mowa w ust. 1a, jeżeli te dokumenty w pełni odwzorowano cyfrowo, są przechowywane przez okres dwóch lat, licząc od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym były zgromadzone – czy wskazany zapis nie dotyczy tzw. dokumentów o niestandardowych formatach, w jak sposób będzie przebiegać brakowanie przedmiotowej dokumentacji, co z okresem jej przechowywania?	proponujemy uszczegółowienie opisu postępowania z dokumentacją nieodwzorowaną podczas procesu brakowania.	Uwaga nieuwzględniona W art. 6 ust. 1n - 1p projektu ustawy określono sposób brakowania dokumentów elektronicznych, a także dokumentów w postaci innej niż elektroniczna, gromadzonych w składzie chronologicznym oraz dokumentów zapisanych na informatycznych nośnikach danych, gromadzone w składzie informatycznych nośników danych. Wskazano również na procedurę brakowania, określoną w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy.

					Mając na uwadze, że przepisy tego rozporządzenia zostały wydane przed uchYLENIEM przepisów wydanych na podstawie art. 5 ust. 2b ustawy, treść tych przepisów zostanie odpowiednio dostosowana, tak, aby wymagane czynności odnoszące się do dokumentacji elektronicznej były określone w sposób nie pozostawiający wątpliwości
--	--	--	--	--	--